

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

13. Konungsunds kyrka, Björkekinds hd.

Pl. IV. Fig. 1.

Litteratur: B. 837; L. 1103; W. 27; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland* 2, s. 568; P. A. Säve, *ATS* 2, s. 76; C. F. Nordenskiöld, *Reseber.* 1871, s. 126, teckn.; *Reseber.* 1862, s. 37; Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 37, teckning.

Runstenen är insatt liggande i stenfoten till Konungsunds kyrka på södra yttersidan, och redan Peringskiöld anger dess plats vara »I Konungsundz Kyrkiemuur». Ämnet är

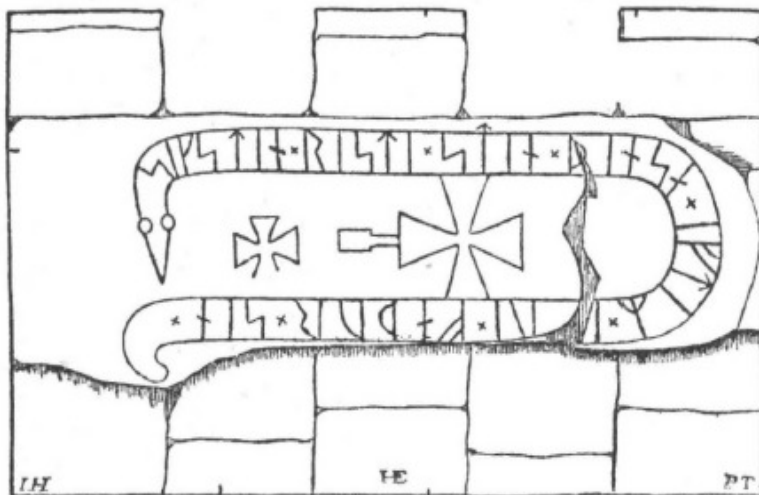

1. Ög. 13. Konungsund.

granit, längden 1,70 m, bredden vid första skiljetecknet 69 cm och över stora korsets centrum 60 cm. Slingans bredd är 11—14 cm.

Inskriften börjar med ett svagt korsformigt skiljetecken. I namnet **sikstin** är **t** mycket otydligt, blott kännestrecken synas svagt; även i **risti** är **t** högst oklart; av staven och vänstra kännestreckets ses antydningar, av högra kännestreckets blott spetsen. Att det icke har stått **rispi**, såsom på Ög. 15 Svensksund, har aman. B. Schnittger på min begäran genom förnyad undersökning i aug. 1909 godhetsfullt förvissat mig om. I **stin** kan ej vänstra kännestreckets till **t** med säkerhet påvisas; det högra är matt; av **n** finnes blott nedre staven jämte kännestreckets; vid **i** finnas upptill ett par naturliga fåror, lika kännestreck till **t**.

Skiljetecknet efter **stin** är bortslaget, av **pinsa** finnes blott staven av **p**, **iftir** med följande kors är alldeles borta, av namnet därefter finnes blott slutet **ui**, i vars **u** känne-

B. 837.

asyftas, kan då hava varit *Anund*, vilket förutsätter att 27 **i** är felläst för **a** och 29 **i** för **t**.

Inskriften är alltså följande:

× sikstin × risti × stin [× p](insa × iftir × i)-ui × faþur × sin ×
 5 10 15 20 25 30 35

Översättning: Sixten reste denna sten efter sin fader **i-ui** (Anund?).

strecket utgår 3,5 cm t. h. om stavens topp. Ihrfors läser **ut** i slutet av namnet, vilket kan förmodas vara riktigt, då den avlidnes namn Ög. 15 Svensksund slutar på **-ut** och dessa närliggande runstenar kunna antagas resta över samma person. Aman. B. Schnittger fann vid förnyad undersökning i aug. 1909 omöjligt att avgöra, om det stode **ut** eller **ui**. I B. 837 är namnet **i-ui** med rum för en runa mellan **i** och **u**. Det namn, som